

«Ni contigo, ni sin ti, tienen mis males remedio»

Rentrée parlamentària a les Corts valencianes. No massa espectació perquè poques sorpreses podien donar-se. Fins i tot el president del parlament, **Antoni Garcia Miralles**, seguiria fidel al «preguen *asiento*».

Potser destacaven certs canvis de *look*: lentilles noves en ulls conseqüentment enrogits, i talls de barba o/i cabells acompanyant els dissenys de l'*after-yuppisme* dominant.

A les cinc, el primer espasa: **Joan Lerma**, president dels valencians per la gràcia de les llistes tancades.

Nihil novum sub sole, ¡clar!: La construcció de la societat del benestar al País Valencià i el repte plantejat pel 92 europeu. Venda d'oportunisme, algun reconeixement de mancances i un to de seguretat al llarg de 50 fulls de repàs: educació, sanitat, serveis socials, ocupació, el Pla Econòmic Valencià, els cítrics, el turisme, les carreteres, l'aigua..., i el medi ambient: «Solo cuando nos encontremos en un nivel de vida equivalente (al dels països centreeuropeus i nòrdics) podremos afrontar los costes que supone priorizar la conservación del medio ambiente sobre el resto de actividades».

També parlà el president, del Fons Europeu de Desenrotllament Regional (FEDER), i de com la Comunitat Valenciana havia pogut accedir-hi. Fins i tot recordà que els valencians gaudeixen ara del 8°% de la inversió regionalitzada de l'estat.

Però, per si interessa, diré que no hi hagué ni una sola referència al valencià (ni al seu ús, ni al seu ensenyament), ni tampoc al món de la cultura.

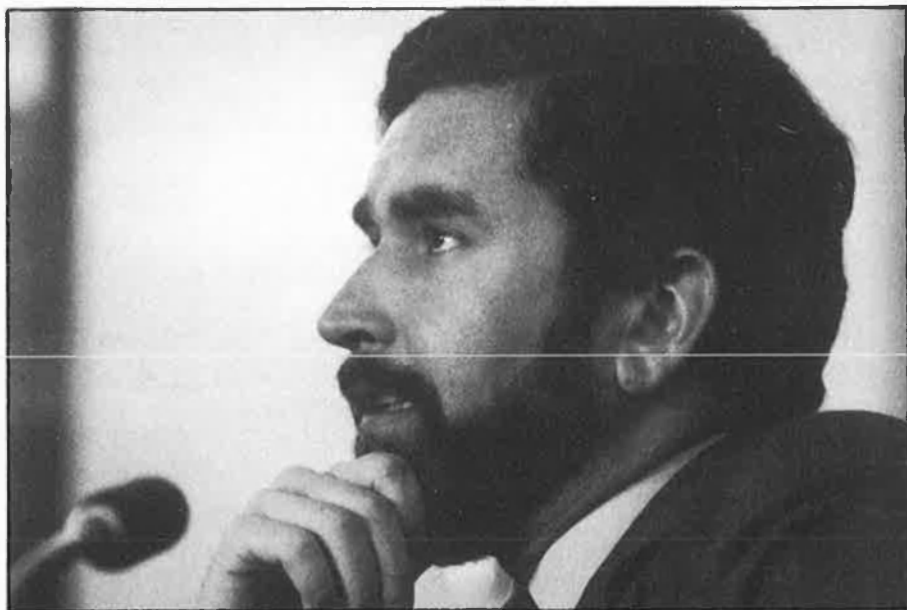
Per finalitzar, Lerma planteja interrogants sobre si assumir més competències que les escrites a l'Estatut, i les que foren *graciosament* cedides per la Lotrava.

Ell mateix es respongué: «Hay que pensar(...) en cómo llevar adelante las competencias que tenemos con una mayor eficacia, antes que en aumentarlas» (no fóra que es reobriera el «*proceso constituyente*»...).

L'endemà començà el rosari d'intervencions dels portaveus dels grups de l'oposició, i les rèpliques del president: **Rita Barberà**, d'Alianza Popular, digué que el discurs de Lerma havia estat «concebido *in vitro*, sin la participación entusiasta del protagonista», i

Els «pares de la pàtria» s'han reunit els dies 20, 21 i 22 de setembre per tractar l'estat de la «Comunitat». No hi mancà l'humor, ni la sensació que no hi ha ni massa «pares» ni massa «pàtria» (llevat de l'espanyola, ¡és clar!).

Rafael Company

A Lerma, segons el CDS li fa mal la cara de ser tan guapo.

s'estranyà que ara el secretari del PSPV anunciara la possibilitat de demanar responsabilitats a Madrid si no es realitzaven les obres preventives dels danys provocats per les grans pluges: ¿Per què això no s'havia fet entre l'any 82 i l'any 87?

A més, la Sta. **Barberà** acusà **Lerma** de mentider, per haver donat xifres inflades respecte de l'execució del pressupost: AP afirmà que en la primera meitat de l'any només s'havia «*ejecutado* el 7°% de las inversiones reales de este año». I que aquesta era una «*cifra impresentable*». Per ací, segons **Barberà**, comença «el camino de la dimisión o de la moción de censura».

El portaveu del CDS, **Pedro Gozalbo**, al crit de «*Más pan y menos manteles*» fou el següent. Un tros del discurs entregat a la premsa, però, no fou

llegit: «Su gobierno, Sr. Lerma, alberga facciosos infiltrados —y no me refiero al nivel de consellers, pero si en los inferiores— que debilitan y desprestigian al Consell de la Generalitat»...

Però a pesar de l'*oblit*, hi hagué altres càrregues: «Cuando suene el Ábrete Sésamo de la TVV, dudo que podamos ofrecer algo más que unos dibujos animados comprados a la TV3». I a més, es referí a la Televisió Valenciana com «*Alí Babá y los Cuarenta Fabregats*»...

Com que al portaveu centrista no li agradà el to de la resposta de **Lerma**, digué que aquest havia de presentar-se a les Corts amb la cançó del grup musical de València Los Inhumanos, «*Me duele la cara de ser tan guapo*». **Lerma** retrucà: «Eso ya sabe usted que no se puede remediar, que uno es como

es»... De seguit tocà el torn a **Filiberto Crespo**, d'Unión Valenciana, que sí que va parlar de llengua: «Sr. presidente: Ud. y su conseller de Cultura forman una nueva cabeza del dios Jano, el de las dos caras. ¡Usted siempre mirando a Madrid y él hacia Cataluña!» ¿...Què... què?

¡Ah! Una novetat: UV demanà la supressió dels governadors civils. Després del temps per a berenar, **Albert Taberner**, per Esquerra Unida, es queixà una altra vegada de l'escàs progrés i esquerranisme de les accions de govern del PSPV-PSOE, i es creuaren referències a pesar del passat vot negatiu comunista als pressupostos del 88. Lerma perdona, però, potser, no oblida... En qualsevol cas, en l'Estatut es baixarà el límit per a entrar a les Corts, del 5°% dels vots al 3°%.

Rita Barberà, AP, controla per darrere les accions de Lerma.

L'últim grup d'oposició a intervenir fou la Unitat del Poble Valencià. **Pere Mayor** ressaltà els viratges dretans, les indecisions, la política econòmica dolenta, l'absència d'un procés de normalització lingüística...

Arran una ironia d'UPV, que recordava unes declaracions socialistes sobre «paradetes de pipes» per solucionar el problema de la desocupació laboral, Lerma contestà dient que les dels nacionalistes serien «paradetes d'esparidenyes, saragiells, i gramàtiques valencianes». (Quan a Lerma li parlen en valencià, ell contesta en valencià. Té mèrit, ¿eh?)

El gran xou, però, vindria al final. **Felipe Guardiola**, portaveu socialista, llançat a tomba oberta en defensa de Lerma, seria el detonant: «la oposició ha ensenado la puntita... del punal», «esto es como la ONCE: cada día un numerito», «aquí se ha hecho micción fuera del tiesto»... (en aquest punt, Filiberto Crespo, d'UV, se sentí al·ludit. Guardiola li contestà, mordaç: «No sabia que tenia usted esa costumbre»).

La veritat és que tingué gràcia. Tanta com el creuament de *directes* entre Taberner i Guardiola: el PSOE afirmava que quan havia donat la mà, el PCPV l'havia retirat; Taberner contestà que «en realitat, ens pretengueren *agarrar* d'una altra part», i la sala en ple esclatà en grans rialles, accentuades quan el socialista parlà de «tocamientos». Pròximament sabrem el resultat d'aquests *contactes*...

XVII
PREMIS
OCTUBRE
1 9 8 8
VALÈNCIA
8 d'octubre de 1988

ENCONTRE D'ESCRITORS

NARRATIVES CONTEMPORÀNIES
CRÍTICA I CREACIÓ

Del 6 al 8 d'octubre 1988

Aula Magna de la Universitat de València
(Carrer de la Nau, 2)

INAUGURACIÓ: Dia 6, a les 17 hores

S O P A R L L I U R A M E N T
P R E M I S O C T U B R E 8 8

EN HOMENATGE A ROBERT I. BURNS

SALA XÚQUER PALACE

Dissabte, 8 d'octubre a les 21'30 hores

HI PARLARAN

ALFONS LLORENÇ
ARCADI GARCIA
RAMON LAPIEDRA
VICENT PITARCH

Tiquets: Llibreria Tres i Quatre. Carrer Pérez Báyer, 11. Tel. 352 91 10

